

De grootste fout bij het bestuderen van het Bijbel boek Jakobus

Door: Justin Johnson

Het ontdekken van de toehoorders van een Bijbelboek is vooral belangrijk om het woord der waarheid recht te snijden. Van alle boeken in de Bijbel krijgt Jakobus de grootste veronachtzaming met betrekking tot de belangrijke contextuele vraag, "tot wie spreekt de auteur?"

Zonder het "recht snijden" kom je niet verder dan het eerste vers van het boek. Het eerste vers is een duidelijke en geïnspireerde verklaring met betrekking tot de toehoorders:

"Jak. 1:1: Jakobus, een dienstknecht van God en van den Heere Jezus Christus; aan de twaalf stammen, die in de verstrooiing zijn: zaligheid.

Waarom twaalf?

Het moet voor elke zondagsschoolstudent, die de afbeelding van Jozefs broers kleurt, duidelijk zijn dat de twaalf stammen verwijzen naar de natie Israël, zie Gen. 49:28, Deut. 1:23, Ex. 28:21, Joz. 3:12:

"Gen. 49:28: Al deze stammen van Israel zijn twaalf; en dit is het, wat hun vader tot hen sprak, als hij hen zegende; hij zegende hen, een iegelijk naar zijn bijzonderen zegen.

"Deut. 1:23: Deze zaak nu was goed in mijn ogen; zo nam ik uit u twaalf mannen, van elken stam een man.

"Ex. 28:21: En deze stenen zullen zijn met de twaalf namen der zonen van Israel, met hun namen; zij zullen als zegelen gegraveerd worden, elk met zijn naam; voor de twaalf stammen zullen zij zijn.

"Joz. 3:12: Nu dan, neemt gijlieden u twaalf mannen uit de stammen Israels, uit iederen stam een man;

Ondanks deze eenvoudige kruisverwijzingen zeggen commentaren en leraren nog steeds dat Jakobus niet exclusief aan de twaalf stammen van Israël is geschreven, maar dat de auteur van plan was het aan Jood en Heiden te schrijven. Dit soort misinterpretatie van de Bijbel kost jaren van mentale gymnastiek die in ivoren torens is geleerd om uit te dragen.

Elke Bijbelgeleerde die tegenwoordig zijn zout waard is, begrijpt de leer van Paulus van een niet-Joodse inclusieve kerk:

"Kol. 3:11: Waarin niet is Griek en Jood, besnijdenis en voorhuid, barbaar en Scyth, dienstknecht en vrije; maar Christus is alles en in allen.

Waarom komt deze fout dan zo vaak voor?

Het probleem begint met het algemeen aanvaarde geloof dat de kerk die Paulus beschrijft met Pinksteren begon met de twaalf apostelen. Als de kerk van het lichaam van Christus met Pinksteren begon, heeft Jakobus 1:1 geen enkele zin.

Heidenen maakten geen deel uit van de twaalf stammen van Israël. Aangezien Heidenen perfect thuis zijn in de "Heidense" landen, zou het geen zin hebben om ze verstrooid te noemen. Er zijn geen aparte stammen in de kerk van de verborgenheid van deze bedeling.

Hoe zou het aan de huidige kerk kunnen worden toegeschreven als de huidige kerk geen twaalf stammen heeft?

Natuurlijk smelt de verwarring weg als sneeuw voor de zon als je realiseert dat de kerk van de verborgenheid NIET met Pinksteren, in Handelingen 2, begon. In die tijd predikten de twaalf apostelen het evangelie van het koninkrijk van Israël aan de twaalf stammen op een Joodse feestdag.

Waarom verstrooid?

God was van plan geweest om zijn gelovig overblijfsel uit de twaalf stammen van Israël mee te nemen naar het koninkrijk dat hun beloofd was “van de grondlegging der wereld”, zie Lukas 12:32, Matth. 25:34:

“Lukas 12:32: Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven.

“Matth. 25:34: Alsdan zal de Koning zeggen tot degenen, die tot Zijn rechter hand zijn: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders! beërft dat Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld.

Toen de geprofeteerde vervolging begon in Jeruzalem, waar deze gelovige groep zich bevond, werden ze verstrooid, behalve de apostelen.

“Hand. 8:1: En Saulus had mede een welbehagen aan zijn dood. En er werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen.

Gedurende deze tijd van verstrooiing, en voordat de kerk van de verborgenheid door Paulus werd onderwezen, schreef Jakobus zijn brief aan de twaalf verstrooide stammen.

Dit verklaart waarom Jakobus hun toestand noemt als één van verleiding (verdrukking), lijden en armoede. Als de toehoorders de twaalf stammen waren die het koninkrijk zouden beërven, is het logisch waarom Jakobus zoveel verwijzingen maakt naar de Koninkrijks-bediening van de Heer in Mattheüs en in het boek Openbaring.

Ondertussen sluit het dispensationalisme in het midden van het boek Handelingen perfect aan bij het idee dat Jakobus aan twaalf stammen schrijft. Alleen het “recht snijden” (*) legt uit dat het gehoor van Jakobus werkelijk de twaalf stammen van Israël zijn die in Jakobus 1:1 worden genoemd, en die twaalf stammen verschillen van de kerk van vandaag.

Ter info: Van de vertaler m.b.t. het “recht snijden”.

Statenvertaling:

(*)—2 Tim 2:15: Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid **recht snijdt**.

NBG vertaling:

“2 Tim. 2: 15 Maak er ernst mede u wel beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet behoeft te schamen, doch **rechte voren trekt** bij het brengen van het woord der waarheid.

King James vertaling:

*“2 Tim. 2:15: Study (bestuderen) to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, **rightly dividing** the word of truth.*

Het Boek:

*“2 Tim. 2:15: Doe je best; wees een goede werker voor God, die zich niet hoeft te schamen. **Geef Gods boodschap onvervalst door.***

Zie mijn website, onder “artikelen”, voor een uitgebreid artikel genaamd: “Het **recht snijden** van de brieven van Paulus”.